

jeg, det er Tilfældet med Kanoner. Jeg mener i det hele, at en Kanon af den Styrke, som behøves for at kunne anvendes mod det fjendtlige Skib, alſaa jævnhdydigt den større Modſtanders, i alt Fald maa være af tilſtrækkelig Styrke over for Modſtanderens Panſer til at kunne i heldigt Tilfælde gøre ham utjenſtydig. Naar man har een Kanon paa et Fartøj, ſom har tilſtrækkelig Fart til, enten at kunne følge eller undfly en Fjende, og er forſynet med de Torpedoer, ſom Tidens Udvikling giver, tror jeg, at et ſaadant Ekſemplar er bedre end 5 eller 8 paa et Fartøj, der har jævnt tilfredsſtillende Fart, jævnt tilfredsſtillende Kanoner og jævnt tilfredsſtillende Torpedoer, d. v. s., ſom ikke have den mindſte Værdi over for Fjenden. Det er min Opfattelse. Den kan være fejl, men jeg vil dog ſige, at det er i den Retning, jeg tror, vi ſkulle gaa med Henſyn til vort Søværn, ſaa viſt ſom det i det hele gælder om for at værne Neutraliteten at udvikle det levende Værn og det Tilbehør, det ſkal bruge. Hvis vi laſte vore Kræfter med tilſtrækkelig Intelligens i den Retning, ſaa tror jeg, vi kunne undvære baade Fæſtning, Panſerbatteri og andet ſtilleliggende Stof.

Den fungerende Ordfører (Neergaard): Jeg ſkal vel vogte mig for at blande mig i den ſagkyndige Debat mellem den højtærede Marineminifter og det ærede Medlem fra Eſbjerg (Bluhme). Det vilde være at komme ſom en Spurv i Tranedans, og jeg tror ogſaa, at der er udtalt, hvad der fra en læg Ordførers Side kan udtales i denne Sag. Et Par Ord vilde jeg gerne ſige om Spørgsmaalet „Balkyrien“. Jeg ſynes, at ærede Medlemmer, der have angrebet mine Udtalelſer her, have ſat en Streg, hvor jeg ingen Streg havde ſat; de have underſtregt det, jeg ſagde om, at det var naturligare for en lille og fredelig Stat ſom Danmark, naar den ſkulde viſe ſig repræſentativt derovre, da at lade ſig repræſentere paa fredelig Maade end at lade ſig repræſentere ved et Krigſſkib. Men det var for øvrigt aldeles ikke min Hovedbetragtning. Jeg betragter heller ikke denne Affære for at være af nogen ſærlig militær Karakter, og jeg har aldeles ikke i Anledning af, hvad jeg paa Flertallets Vegne har udtalt herom, villet hævde nogen ſtært antimilitariſtiſt Betragtning. Det vilde være ganſke mal à propos. Her er ikke Tale om noget militært, her er Tale om en Repræſentation, og min og Flertallets Hovedbetragtning er den, at vi nu have anvendt ret betydelige Midler paa at blive repræſenterede derovre ved denne Lejlighed.

275,000 Kr. er mange Penge for en Stat med Danmarks Evne, flere Penge, end der nogenſinde tidligere ved lignende Lejligheder er blevet anvendt. Det ærede Medlem fra Nykøbing (Korsgaard) ſynes at være ganſke umættelig, hvad Amerika angaar. Han argumenterede ſaaledes, at da vi nu en Gang havde brugt 275,000 Kr., maatte vi abſolut bruge diſſe Penge med. Jeg argumenterer modſat og ſiger, at da vi nu allerede have brugt ſaa mange Penge til dette Djemed, kunne vi med Honnør ſpære de Penge, der her er Tale om. Jeg tror ikke, at vore Landsmænd derovre ville føle ſig brøſtholdne derved. De ville ſe, at vi have gjort, hvad vi kunde for paa en Maade, der unægtelig ligger beſt for os, at møde ſmukt og godt repræſenterede. Jeg tror ikke, de behøve at ſkamme ſig over os i Amerika, ſaaledes ſom vi møde ved denne Lejlighed, ſelv om vor Flaade ikke er med ved Flaaderevuen ved New York. Og det ſamme vil jeg ſige med Henſyn til Marineminifterens Udtalelſe om Forholdet til Amerikanerne. Jeg tror, at ogſaa de maa finde, at vi have ſtrakt os ſaa vidt paa dette Omraade, ſom man med Vilighed kan forlange af os.

Med Henſyn til Anſtaffelsen af en Dampbaad for Helsingørs Godſer havde jeg ønsket en lidt beſtemtere Udtalelſe af Miniſteren. Saa vidt jeg ved, er der truffet en Aftale mellem Vikens Godſer og Helsingørs Godſer om, at Viken ſkal beſørge den nordlige Del af Farvandet, ſom tidligere Helsingørs Godſer maatte beſørge, helt og holdent. Vikens Godſer ſkulle løbe op omtrent til Kullen, og Helsingørs Godſer ſkulle ſaa beſørge den ſydligere Del af Farvandet. Tidligere maatte de anvende en hel Del overflødig Kraft paa Konkurrence, idet de maatte løbe langt Nord op for at tage Skibene, inden Svanerne tog dem. Der er aldeles ingen Tvivl om, at naar denne Aftale der, ſaa vidt jeg ved, eksisterer, bliver fornuftig gennemført, vil det viſe ſig, at der kan ſpares ikke ſaa lidt af perſonlige Kræfter ved Helsingørs Godſer, ſaa det maa beſtemt ſlaas ſaſt, at der ſkal arbejdes hen til en betydelig Reduktion. Der er dog virkelig kommet et nyt Moment ind gennem denne Overenſtomſt. — Med Henſyn til Kriſtiansø nægter jeg ikke, at jeg har opfattet det ſaaledes, at det var Behoerne ſelv, der havde erklæret, at de ikke kunde overkomme Opvarmningen af deres Kirke. Jeg troede ikke, det var en Belgerning, den højtærede Miniſter vilde yde dem uden Foranledning fra deres Side. Jeg troede, at de nu havde erklæret, at de ikke havde Raad til at opfylde den Forpligtelſe, de